

РЕШЕНИЕ

№ 4047

гр. София, 06.12.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 32 състав, в
публично заседание на 05.10.2010 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Весела Николова

при участието на секретаря Александра Ковачева, като разгледа дело номер **1667** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-178 от АПК във връзка с чл.112 ал.1 т.4 от ЗЗ.

Образувано е по жалбата на Н. В. К. от гр. Д. О. срещу ЕР № 13/12 от 19.01.2010г. на ЦЕЛК при Медицински институт-М., с искане за отмяна.

В жалбата се правят оплаквания за незаконосъобразност на оспорения акт поради постановяването му не в предвидената за това форма и при липса на мотиви, при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и нарушение на материалния закон. Твърди се, че ЕР противоречи на чл.62 от НМЕР, че липсват мотиви за критерии за констатираната негодност на жалбоподателя да изпълнява заеманата в М. длъжност, че ЕР не съдържа фактически и правни основания за издаването. Жалбоподателят твърди също, че не е бил уведомен за административната процедура по издаване на оспореното ЕР, не му е бил извършен допълнителен медицински преглед за установяване на факти, обосноваващи неправилността на първоначалното ЕР, че експертната комисия е била идентична с тази по издаване на ЕР на ТЕЛК, т.е. е било извършено преразглеждане на посоченото ЕР каквито правомощия органът не притежава по ЗЗ и НМЕР. Твърдяната материалноправна незаконосъобразност се обосновава с констатираната негодност да изпълнява служебните си задължения въпреки липсата на промяна в здравословното състояние след издаването на предходното ЕР. Претендира за отмяна на незаконосъобразния акт и за присъждане на понесените в процеса разноски.

В депозираните по делото на 13.10.2010г. писмени бележки, аргументира искането за отмяна със съображения, че фактическото основание за издаване на оспореното ЕР –

състояние на негодност да изпълнява служебните си задължения след оперативното лечение е медицински необосновано и не намира законова подкрепа.

Ответникът по жалбата ЦЕЛК при МИ - М. не изпраща представител в о.с.з. и не изразява становище по жалбата.

Заинтересованата страна РУСО – гр. В.Т. не се представлява и не изразява становище по жалбата.

Заинтересованата страна ОД на М. – гр. В. Т. също не изпраща представител в о.с.з.; изпратила е писмено становище за неоснователност на жалбата.

Административен съд-С. град, след като съобрази наведените с жалбата основания за отмяна, прецени събраните по делото доказателства сочени от страните и събрани служебно и провери изцяло законосъобразността на обжалвания акт, прие за установено от фактическа страна следното:

В резултат на спечелен конкурс през 2008г. жалбоподателят бил назначен на длъжност техник в група „Техника” сектор СОД при РУМВР – гр. Горна О..

На 11.11.2008г. жалбоподателят претърпял операция вследствие дискова херния в торакалния отдел на гръбнака.

С ЕР № 4/2 от 06.01.2010г. на ТЕЛК Общи заболявания при МИ- М. на жалбоподателя била определена 75% трайна неработоспособност за срок от три години. С решението било констатирано, че освидетелстваният не може да изпълнява служебните си задължения като техник „СОД” в пълен обем, но е подходящ за длъжност със спазване на противопоказните условия на труд.

С писмо от 14.01.2010г. Директорът на О. Д. на М.- В Т. уведомил ЦЕЛК при МИ – М., че Дирекцията не разполага с работно място с посочените противопоказни условия на труд и изискал от ЦЕЛК да се произнесе относно годността за работа в М. като държавен служител със средно образование на жалбоподателя К..

С ЕР № 13/12 от 19.01.2010г. на ЦЕЛК при МИ- М. била определена негодност на жалбоподателя да изпълнява длъжността техник „СОД”, считано от 20.01.2010г. и възможност да работи по трудово правоотношение със спазване на противопоказанията посочени в решението на ТЕЛК.

По делото е назначена съдебно-медицинска експертиза с вещо лице със специалност „Неврохирургия”, от заключението на което се установява, че година и половина след операцията при жалбоподателя били констатирани данни за долна парализа от централен тип, средно-тежка изразена и с оглед на тези данни не може да се очаква драстична промяна в състоянието в следващите години; след операцията К. може да извършва всякаква дейност свързана с участие на горните крайници и ограничена до известна степен с долните крайници поради парализата в тях, предвид което може да работи като ЛРТП с посочената уговорка. Като е съобразил задълженията по длъжностна характеристика експертът е отчел, че дейността на жалбоподателя изисква по-продължителни по време и разстояния физически усилия, за които при наличните клинични данни последният ще изпитва затруднения да изпълнява в дължимия обем. В съдебно заседание експертът допълва, че в близко бъдеще не се очаква промяна към подобрение.

По делото е разпитан свидетел, чиито показания сочат на бързо възстановяване на жизнеспособността на жалбоподателя, способност за възстановяване на продължителността на движението на долните крайници с времето.

Горните констатации мотивират следните правни изводи:

Жалбата е допустима – жалбоподателят е легитимиран да оспори акта, тъй като

последният засяга неговата правна сфера /посочен като причина за освобождаването му от длъжност/. Подадена е в преклузивния 14-дневен срок за обжалване срещу подлежащ на оспорване акт.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Оспореното ЕР е постановено от компетентен орган и в рамките на законовите му правомощия по смисъла на чл.134 ал.2 и чл.137 ал.2 от ЗМВР, по реда на НМЕР /отм/ и в установената от закона форма-писмена.

Обжалваното ЕР е постановено в съответствие с материалния закон.

По делото не се спори, че заболяването на жалбоподателя и претърпяната вследствие на това заболяване оперативна намеса е причинила трайно намаляване на неговата работоспособност. Няма спор между страните и досежно определения % на ТНР.

Спорът се свежда до определената от ЦЕЛК с оспореното ЕР невъзможност на освидетелствания К. да изпълнява длъжността „техник СОД“. Оспорват се сочените от Комисията мотиви за констатираната негодност, основният от които е неспособността на К. за „продължително ходене и стоене прав“.

Видно от ЕР на ТЕЛК за Общи заболявания при МИ – М. от 06.01.2010г., на К. е била определена 75% ТНР за срок от три години вследствие на заболяването с диагноза „увреждания на междупрешленните дискове в други отдели“ и посочени противоположни условия на труд с оглед заболяването – тежък физически труд, покриване на нормативи за физическа подготовка, продължително ходене и стоене прав, работа на височини. Констатациите на ТЕЛК - както относно определения % ТНР, така и противоположанията за труд не са били оспорени от жалбоподателя. Не се оспорва и установената от двете комисии настъпила двойно-спастична парапареза, която според експертът от СМЕ е причината за затрудненията на жалбоподателя да ходи и стои прав продължително време.

Оспореното експертно решение на ЦЕЛК не противоречи на материалния закон. То е постановено при точното и правилно прилагане на относимите материалноправни норми относно определяне на работоспособността на освидетелстваното лице и годността му да изпълнява задълженията си на заеманата длъжност с оглед последиците от настъпилото заболяване. В съответствие с разпоредбите на чл.57 и 58 от НМЕР /отм./ и чл.73 от НМЕР /отм./, действали към момента на освидетелстването на К., ТЕЛК е определил % ТНР по посочените критерии и вследствие на предвидената процедура, констатирал невъзможността на лицето да изпълнява в пълен обем служебните си задължения като техник СОД, посочил противоположните условия на труд и насочил към заемане на подходяща длъжност със спазване на тези условия на труд. Тези констатации и решения на ТЕЛК не се оспорват от жалбоподателя.

Посочените констатации са възприети изцяло от ЦЕЛК, но с оглед писмото на ръководителя на ОД- М. –В. Т., че не разполага с работно място с посочените противоположни условия на труд и моли да се определи годността на служителя заемащ длъжността техник СОД по служебно правоотношение, е постановил решението си за негодност на К. да изпълнява задълженията си като такъв в пълен обем. Решението на ЦЕЛК е базирано изцяло на посочените по-горе установени и предписани от ТЕЛК противоположни условия на труд, поради това двете решения не си противоречат като ЕР на ЦЕЛК, предмет на оспорването, доразвива констатациите на ТЕЛК, съотнася ги към данните относно длъжностите заемани по служебно правоотношение в ОД – М. – В. Т. и по-точно прилага относимите разпоредби на ал.3 и 4 на чл.73 от НМЕР /отм/.

Оспореното ЕР кореспондира с посочените в Разписанието на болестите и физическите

недостатъци за медицинско освидетелстване на служителите в М. нормативни изисквания за физическо и психическо здраве при освидетелстване на служители и подбора на кадри в М.. ЕР е съобразено със специфичните длъжностни функции, задължения и отговорности на заеманата от жалбоподателя длъжност. Неблагоприятният за жалбоподателя извод на ЦЕЛК за негодността му да заема длъжността съвпада изцяло и със заключението на СМЕ, констатиращо неспособност на жалбоподателя да изпълнява задълженията си по длъжностна характеристика в пълен обем като резултат от настъпилото заболяване. В този смисъл, неубедителни и неспособни да опровергават визираните констатации са показанията на разпитания свидетел, целящи да установят по-бързото възстановяване на освидетелствания.

Съдът не споделя доводите на жалбоподателя за допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Несъстоятелно е твърдението за противоречие с разпоредбата на чл.62 от НМЕР /отм/, за липса на мотиви за критерии за констатираната негодност на жалбоподателя да изпълнява заеманата в М. длъжност, за липса на фактически и правни основания за издаването на ЕР, за неизвършен допълнителен медицински преглед и др. Аргументи в подкрепа на противното се изложиха по-горе, при разглеждане на възраженията за материална незаконосъобразност на акта. За пълнота на изложението следва да се отбележи, че в случая не е налице завишаване на % на определена ТНР, за да се прилага чл.62 от Наредбата, че ЕР на ЦЕЛК възприема изцяло фактическите и експертни констатации на ТЕЛК и изводите ѝ за негодност за изпълнение в цялост на функциите и отговорностите на освидетелствания като ги доразвива с оглед новите данни за липса на длъжности по служебно правоотношение, подходящи за заемане от лица с ТНР и съответни противоположения, прилагайки при съобразяването им по-точно приложимия закон.

Предвид гореизложеното, обжалваното ЕР е издадено в съответствие с материалноправните и процесуални законови разпоредби и жалбата по оспорването му следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

С оглед изхода от делото, на жалбоподателя не следва да се присъждат претендираните разноски.

Ръководен от изложеното, на основание чл.172 ал.2 от АПК, Административен съд-С. град, II отделение, 32-ри ъстав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Н. В. К. от гр. Д. О. срещу ЕР № 13/12 от 19.01.2010г. на ЦЕЛК при Медицински институт-М., с искане за отмяна, като НЕОСНОВАТЕЛНА.

Решението може да бъде обжалвано пред Върховен административен съд на РБ в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ:

